

CCAPAC

Confederació Cristiana
d'Associacions de Pares i Mares
d'Alumnes de Catalunya

Comunitat educativa

Informació per a mares i pares d'alumnes
de les escoles cristianes de Catalunya

28/04/2015

51

Sumari

- **La CCAPAC, en defensa de l'escola concertada davant el qüestionament de la LEC**
- **Crònica de la 5a Trobada AMPAs en Xarxa a Barcelona**
- **Educar avui i demà: una passió que es renova**
- **Família i escola**
- **Pares i mares amb necessitat de formar-se: catàleg conferències CCAPAC 2015-16**
- **Dia a dia de les AMPAs**
- **Segueix l'actualitat religiosa des de Catalunya**

La CCAPAC, en defensa de l'escola concertada davant el qüestionament de la LEC

Venim advertint reiteradament del qüestionament que des de determinats àmbits polítics s'està fent del model educatiu sorgit del consens de la LEC, amb iniciatives que clarament suposen un atac a l'escola concertada en general, i a l'escola cristiana en particular, que plantegen temes com un major control de l'administració pública sobre els projecte educatius dels centres; sembla, doncs, que només allò públic és bo.

A tall d'exemple, en el Pla d'Actuació Municipal (PAM) de Barcelona, el Consell Escolar municipal de la ciutat va proposar un document que, en general, donava suport al PAM, que s'enfoca en termes alineats amb als esmentats anteriorment. Des de la CCAPAC vàrem emetre un vot particular per deixar clara la nostra disconformitat. Us presentem el text d'aquest vot particular per tal que conegueu la postura que defensem, més enllà del cas de la ciutat de Barcelona, i us pugui ser d'utilitat en els vostres espais de reflexió i anàlisi i en els vostres entorns més propers.

Consideracions sobre el Pla d'Actuació Municipal de Barcelona 2016-2019 en l'àmbit de l'educació i coneixement

Partim del fet que moltes de les actuacions i propostes contingudes al pla d'Actuació Municipal són competència del Consorci d'Educació de Barcelona, que com a ens de caràcter públic resta subjecte a l'ordenament.

Dit això, no podem compartir la prioritització que es dona als centres de titularitat pública, oblidant completament els centres concertats, que conjuntament formen el servei d'educació de la ciutat i del país. El document denota no només un cert menyspreu a l'acció de titularitat no pública -la qual ni tan sols és tinguda en consideració, com si només la gestió de titularitat pública fos positiva per a l'educació dels infants-, sinó que, a més, obvia de forma flagrant que l'ordenament jurídic vigent conforma un servei d'educació constituït per una xarxa plural de centres educatius de titularitat pública i de titularitat privada, que és el resultat de la tradició educativa i social del país i que presten aquest servei en règim de complementarietat. Ignorar aquest ordenament i, el que és pitjor, executar accions que el vulneressin, constituiria una violació de la normativa, amb les conseqüències que se'n poguessin derivar.

Constatem que l'escola concertada és un element positiu del sistema, al qual aporta pluralitat i diversitat, formant part essencial d'un model d'èxit, al servei de l'educació dels infants del nostre país i reconegut legalment.

Estem convençuts que aquest model plural necessita la col·laboració pública-privada. Podem estar d'acord que l'educació necessita més recursos en tots els àmbits. Però cal equilibrar-los.

Es parla sovint d'universalització de l'educació gratuïta, però això avui no és cert. Als centres concertats aquesta gratuïtat no està garantida: malgrat el mandat legal que així ho imposa, no reben de l'Administració un finançament suficient, i s'ha de recórrer a la col·laboració de les famílies, respectant sempre la seva potestat, perquè hi donin suport per tal d'oferir el servei educatiu que proposa o que pretén i, sovint, per garantir una supervivència que hauria de restar compromesa per la pròpia Administració.

Estem d'acord que els recursos públics s'han d'orientar a garantir l'equitat educativa i la igualtat d'oportunitats, però aquests recursos, tal com imposa el nostre ordenament, també han de garantir la diversitat i la llibertat d'elecció d'educació que les famílies volen per als fills i filles.

I, evidentment, cal trobar camins de gestionar de manera eficient aquesta dialèctica igualtat d'oportunitats vs. pluralisme i diversitat. No són en absolut incompatibles. L'escola cristiana està plenament compromesa amb la igualtat d'oportunitats. I estem convençuts que la diversitat també forma part d'aquesta igualtat d'oportunitats. Perquè si no és així, i allunyant-se de la lletra i de l'esperit que han conformat el nostre sistema educatiu, es confon la igualtat d'oportunitats amb un uniformisme que està molt a prop d'un adoctrinament uniformitzador, que tendeix a eliminar la diferència, a matar el talent i la vivència d'uns valors que formen part intrínseca de l'educació que volem per als nostres infants.

És per tot això que, sobre el Pla d'Actuació Municipal de Barcelona 2016-2019 en l'àmbit d'Educació i Coneixement, considerant que el nostre sistema educatiu es plural i procura que l'educació esdevingui pedra angular d'una societat diversa i més justa, on tothom hi tingui cabuda, ha de sumar per tal de fer-la progressar. Proposem, doncs els següents punts:

- *Constatar i ratificar que el servei educatiu és constituït per una xarxa plural de centres educatius de titularitat pública i de titularitat privada, que el presten en règim de complementarietat*
- *Reconèixer el valor afegit que suposa per al sistema educatiu una acció de col·laboració pública-privada.*
- *Treballar per incrementar el finançament públic de l'escola concertada, de manera que el factor econòmic no esdevingui un element diferencial en l'elecció de centre per part de les famílies, i pugui focalitzar-se en el projecte educatiu que s'ofereix, amb els seus elements diferencials propis*
- *Garantir una oferta diversa quant a proposta de models i valors a totes les zones educatives, de manera que satisfaci el dret dels pares i mares a triar l'escola i el model educatiu que volen per als fills i filles en un marc de diversitat, pluralitat i llibertat.*

Crònica de la 5a Trobada AMPAs en Xarxa a Barcelona

El refranyer diu que "no hi ha cinquè dolent" i la va encertar, perquè l'endemà de la Diada de Sant Jordi es va celebrar la **5a trobada AMPAs en Xarxa** al col·legi Manyanet-Sant Andreu de Barcelona amb un excel·lent resultat tant per la qualitat dels projectes presentats, com per les aportacions dels assistents.

El projecte "Voluntariat en família", que desenvolupen conjuntament les **AMPAs de Manyanet-Les Corts i Manyanet-Sant Andreu**, va obrir la jornada amb una proposta de participació familiar des de les diverses accions de voluntariat social, solidari i de protecció de la natura en què hi participa amb l'objectiu d'enfortir el fet intergeneracional mitjançant una educació en valors. Una alternativa d'oci familiar amb molt de

camí per recórrer que vol créixer per assolir noves fites, i a la qual s'afegeix la CCAPAC amb un compromís explícit de suport i promoció.

Seguidament, l'**AMPA Lestonnac de Barcelona** va explicar com s'ho fa per portar d'excursió fins a 400 persones mitjançant el seu projecte "Caminampa", que alhora serveix per ajudar a cohesionar els diferents sectors de la Comunitat Educativa de l'escola. Per ser aquesta una activitat adreçada a les famílies que moltes AMPAs porten a terme, va suscitar enriquidores intervencions que afavoriran futures convocatòries, tant dels que ja l'han consolidat al seu programa anual com els que la volen iniciar.

Una pausa i un cafè ens donà aire per continuar amb les ponències, en aquest cas de la mà de l'**AMPA CE Valldaura** i la presentació del seu *Carnet per les famílies associades*, que els ofereix descomptes a les botigues adherides del barri. Un intent d'ajudar a mantenir el comerç de proximitat per sobre de les grans superfícies, d'això se'n diu "fer barri".

Finalment va completar el programa l'**AMPA Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi amb** la seva particular estructura organitzativa de *Treball per comissions*, que aconsegueix implicar moltes famílies en el dia a dia de l'associació i facilitar l'assoliment dels objectius fixats. Una eina o recurs exportable a d'altres AMPAs, sobretot aquelles amb poca gent a les juntes directives.

L'espai d'intercanvi posttrobada facilitat per l'AMPA i l'escola acollidora (Jesús, Maria i Josep de Sant Andreu), als quals reiterem el nostre agraïment, va permetre comentar plegats les intervencions, resoldre dubtes, oferir i rebre ànims i fer nous amics, a la vegada que es proposaven noves activitats, candidates a convertir-se en projectes comuns per el nostre col·lectiu.

Cal destacar també un aspecte comú a tots els projectes que es va fer palès a cada presentació: la voluntat dels seus protagonistes de visualitzar-los portes enfora de l'escola, d'implicar socialment el seu entorn i d'altres col·lectius. Una iniciativa aquesta que, des de la CCAPAC, animem a continuar fent perquè entenem que la força de les AMPAs és la seva gent, unes mares i pares que assumeixen amb gran dedicació un

compromís que va més enllà de l'educació dels fills. Seria una llàstima no aprofitar aquest potencial si la intenció es "canviar el món".

A medicina defineixen la *cardiomegalia* com una condició característica d'aquells que tenen un cor més gran del normal, una malaltia que, permeteu-me la llicència, figuradament parlant podríem dir que pateixen les mares i pares de les AMPAs. S'ha de tenir un cor molt, molt gran per prioritzar el compartir i el donar per davant del tenir, per dedicar-s'hi des de l'altruisme i la generositat, per no defallir encara que el vent no bufi a favor, per col·laborar activament en la millora de l'ensenyament i de la societat, i per tants i tants detalls. Si, són malalts, uns beneïts malalts! I el millor de tot és que aquesta és una malaltia que s'encomana.

Amb aquesta **5a trobada AMPAs en Xarxa** completem el cicle de presentacions de projectes previst per aquest curs, però no tanquem la paradeta perquè "els pares, quan es proposen alguna cosa, no hi ha qui els aturi", i nosaltres acceptem amb molt de gust el compromís de fer-vos costat perquè, com va dir el poeta: *Què és la CCAPAC? I tu m'ho preguntes? La CCAPAC ets tu.*

Gràcies per ajudar-nos a fer xarxa i fins el proper curs.

Andrés Cardenal

Article de Josep Maria Romagosa, president de la CCAPAC

Educar avui i demà: una passió que es renova

El passat 24 d'abril, el setmanari *Catalunya Cristiana* va publicar l'article *Educar avui i demà: una passió que es renova*, signat pel president de la CCAPAC, **Josep Maria Romagosa**. El reproduïm a continuació.

En el Congrés mundial sobre l'Educació catòlica, celebrat a Roma, es va relançar el compromís de l'Església en el camp de l'educació, tot cercant una reflexió sobre el paper de l'escola cristiana en la construcció d'una societat justa i plural.

En l'encontre amb els participants a la sessió de cloenda, el papa Francesc va advocar per una «educació humanament inclusiva» que defugui models selectius i elitistes i que «acompanyi la persona vers el transcendent sense fer proselitisme».

Des de les arrels de la iniciativa social de l'escola cristiana al nostre país, les famílies també volem fer ben nostre aquest missatge. Aquest és el camí que seguim, treballant des de la proposta i l'acompanyament —mai des de la imposició— i sobre la base d'un caràcter propi que plasmi la manera d'entendre la vida i el món tot desenvolupant un projecte educatiu propi que impregni la manera de treballar dels nostres centres. I les famílies hem de contribuir a donar coherència i solidesa a aquest projecte, perquè la suma coherent d'esforços de tota la comunitat educativa redundarà en un creixement integral dels nostres fills i filles per tal que esdevinguin motors de canvi en la societat que els tocarà viure.

En el discurs citat anteriorment, el papa Francesc també va insistir que «l'escola pot i ha de ser catalitzador, lloc de trobada i convergència de tota la comunitat educativa, amb l'únic objectiu de formar, ajudar a créixer om a persones madures, senzilles, competents i honestes, que sàpiguen estimar amb fidelitat, que sàpiguen viure la vida com a resposta a la vocació de Déu i la futura professió com a servei a la societat».

Com a famílies cristianes que hem optat per l'escola cristiana, volem refermar el nostre compromís en la necessària aliança família-escola, motiu de preocupació del Papa pel possible trencament; el nostre compromís i la nostra implicació en l'enfortiment de les comunitats educatives, per tal que l'escola esdevingui, en coherència amb la nostra acció familiar, font de valors per al creixement dels nostres fills, en què cal desenvolupar el compromís i l'esperit de servei, la pluralitat i el respecte a la diversitat en un entorn de sentiment de pertinença, d'identitat pròpia i de comunitat, necessari per tal que la seva acció esdevingui impregnada d'aquests valors i orientada a millorar l'entorn que els toqui viure en cada moment.

Família i escola

Els pares també ploreu

Els pares també ploreu i han de fer-ho davant dels fills. Però a molts progenitors els costa d'adoptar aquest paper. Protegir els menors de les emocions negatives és un error, consideren els experts en l'aprenentatge de les emocions, ja que el nen ha d'estar preparat tant per celebrar les bones notícies com per digerir les dolentes.

"No plorar davant dels fills o ocultar-los estats de tristesa és un flac favor cap a ells", indica Francesc Núñez, sociòleg de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Llegir [més](#).

Créixer amb la natura

La creixent urbanització i l'estil de vida "modern" han allunyat progressivament els nens i nenes del contacte amb la natura, en un sentit ampli (persones, animals, vegetals, minerals, llum, aire...). Les ciutats, convertides en llocs inhòspits, on es transita ràpidament, [ja no resulten acollidores per a la infància](#). La contaminació, el soroll, els nombrosos perills i els escassos espais verds són condicions ambientals que, juntament amb els hàbits de vida sedentària i, en general, poc saludable, afecten negativament els delicats organismes infantils en el procés de creixement.

Llegir [més](#).

L'agressivitat infantil, més enllà de les rebequeries

L'agressivitat és una resposta adaptativa de l'ésser humà que, de vegades, apareix puntualment quan els infants són molt petits i es deixen portar per la impulsivitat i no pas per la raó. És el que popularment es coneix com a rebequeries i que, en paraules de la mestra i psicòloga Anna Pérez, "són una reacció habitual en edats molt primerenques i estan provocades per una falta de maduresa i de tolerància a la frustració dels més petits, que a poc a poc s'aniran allunyant d'un jo molt pronunciat i guanyaran capacitat d'empatia". Ara bé, si no es controla la impulsivitat o si no hi ha una bona adaptabilitat a l'entorn, poden aparèixer les respostes agressives, que, a més de la frustració i la falta d'empatia, "van acompanyades de ràbia, de malestar, de poca acceptació de l'entorn i de les normes i les persones que el formen", afegeix la també coordinadora del Centre CLIP de logopèdia i psicologia.

Llegir [més](#).

Els riscos de calmar els nens amb el mòbil

La situación se complica, la rabieta del niño se nos va de las manos. Estamos en un lugar público, no queremos dar el espectáculo, necesitamos que deje de llorar inmediatamente para seguir con nuestras tareas. Sin pensarlo dos veces, sacamos del bolsillo un smartphone, conectamos a toda carrera con Youtube y contentamos al retoño con un capítulo, mil veces repetido, de su serie de dibujos animados favorita. Después de la tempestad, llega la calma.

Llegir [més](#).

Per impartir als centres o a les AMPAs que ho sol·licitin

Pares i mares amb necessitat de formar-se: catàleg conferències CCAPAC 2015-16

Segur que, moltes vegades, ens fem preguntes davant la realitat i la responsabilitat d'acompanyar el creixement dels nostres fills i filles: estudiar i fer els deures o ajudar a les tasques de casa?; acompanyar-los en els disgustos o evitar les frustracions?; activitats extraescolars o passar el temps a casa?; premiar o castigar?; que tinguin els seus diners o no cal perquè ja els paguem el que necessiten?; la bufetada educativa, educa?; els avis i àvies a primera línia de foc?; quines situacions de ciberassetjament es poden produir?

La Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC) posa a disposició de les AMPAs, entre d'altres serveis, una [sèrie de conferències](#) sobre aquests temes educatius i molts més.

Avui destaquem el d'*Habilitats que cal promoure en els nostres fills ... en un món de canvis*, de **M. Helena Tolosa Costa**.

Els pares i mares no podem preveure-ho tot, ni tan sols les habilitats que un fill pot necessitar al llarg de la vida. És per això que ens cal promoure els programes "AUTO" en els nostres fills: autoconeixement, autoaprenentatge, autoconfiança, automotivació, autocrítica... Promoure les habilitats per promocionar l'autonomia perquè ell pugui créixer i seguir el seu camí fins i tot en l'adversitat i en allò imprevisible.

L'autonomia personal, segons Jose Antonio Marina, és la capacitat per escollir les pròpies finalitats, avaluar-les, justificar la nostra elecció i tenir energia per realitzar-les. L'autonomia personal compleix amb les pròpies fites i ajuda a assolir les compartides amb els altres! Implica habilitats per autoregular la conducta i solucionar demanes internes i externes amb èxit.

Així doncs, l'autoestima, l'autonomia emocional (autoconsciència emocional, autocontrol, autogestió emocional, automotivació), l'autonomia moral, l'autoaprenentatge i l'autonomia d'acció (responsabilitat) estan al servei d'assolir l'autonomia personal!

El Dr. Mario Alonso explica gràficament que el 40% de la nostra personalitat ve del bressol i el 60% de l'entorn. I alguns dels programes auto no van amb el pack de naixement, o hi van però cal promoure'ls en els nostres infants perquè s'exercitin amb una adequada estimulació i promovent la voluntat i l'esforç.

L'autoestima es construeix al llarg de la vida a partir del que ens diuen altres persones sobre nosaltres i del que ens diem a nosaltres mateixos/es. És el valor que em dono a mi mateix respecte el que sóc i les meves capacitats. Ajudar els infants a construir una sana autoestima i a descobrir els propis talents és bàsic pel camí vers l'autonomia.

L'autonomia emocional implica autoconsciència emocional, saber què sento, com expressar-ho, saber regular-ho, saber connectar amb els altres, ser empàtic i saber automotivar-se. També la **tolerància a la frustració i a l'estrès**.

Cal transmetre als nostres fills que la vida no és justa, que no hi ha premis i càstigs, sinó conseqüències; que a la vida hi ha coses que s'han de fer... t'agradin o no!

Promoure la resiliència, els recursos d'una persona per enfrontar-se a l'adversitat, superar-la i sortir-ne reforçat. Ajudar als nostres fills a diferenciar entre **capricis, desigs i necessitats**; entendre que **el canvi** forma part de la nostra vida; animar a l'esforç i buscar aquelles fortaleses i habilitats on els nostres fills són bons.

L'autonomia moral, entendre els valors com a motor en la presa de decisions quotidianes, no com a fita ideal o abstracte cap on tendim! Promoure l'esperit crític promocionant la reflexió i el diàleg. Cultivant el respecte, la responsabilitat, honorant la diversitat i desenvolupant la tolerància.

L'autoaprenentatge. A la vida hi ha moltes coses que no podem ensenyar perquè encara ni tan sols s'han inventat! És la vida qui et va mostrant tot allò que has d'aprendre. Per això cal que siguem autònoms i sapiguem valorar què ens falta, que ens cal per seguir endavant.

L'autonomia d'acció! Relacionar llibertat – responsabilitat. Recordar que les normes no són càstigs: ESTRUCTUREN - GUIEN - PAUTEN – ORIENTEN, donen seguretat. Educar en les conseqüències naturals i lògiques. Aprendre a delegar responsabilitats, treballar la coresponsabilitat en el funcionament de la casa.

Una persona autònoma i responsable fa les tasques que li pertoquen sense necessitat d'estar-hi a sobre, sap raonar el que fa, es responsabilitza dels seus errors, és capaç d'escollir i decidir i assumir les conseqüències de fer-ho i prendre decisions pròpies fins i tot si difereixen de les dels amics i l'entorn. Té paraula.

Per això, quelcom bàsic és permetre l'error com a font d'aprenentatge. "L'error és inherent a l'ésser humà. Allò important és no sobrepassar la quota diària". John Nigro.

Dia a dia de les AMPAs

13a Trobada d'AMPAs Manyanetianes a Madrid

El passat 9 d'abril, els representants de les AMPAs de les escoles Manyanet es van reunir al col·legi Pare Manyanet d'Alcobendas, a Madrid, per a l'encontre anual. Després de les salutacions i d'una estona de xerrada informal, va tenir lloc un recorregut per les instal·lacions que va permetre als assistents de veure les recents obres d'ampliació i millora de l'escola.

Seguidament es va celebrar una intensa i profitosa sessió en què les AMPAs van presentar tant les seves principals activitats, com les seves propostes per a alguna acció futura. Així mateix, s'hi van recollir idees fruit de la sinèrgia entre les diferents associacions i del potencial

conjunt com a col·lectiu de famílies de l'escola Manyanetiana. Cal destacar també que la jornada propicià la trobada paral·lela dels directors de les diferents escoles Manyanet.

Aquesta ha estat la 13a trobada de les AMPAs de les escoles Manyanet en una jornada que cada any se celebra en una escola del col·lectiu. Els assistents vénen de les escoles Manyanet de Santa Maria de Blanes, de Sant Ramon de Vilafranca del Penedès, de Sant Lluís Bosch de Begues, de Pare Manyanet de Reus, de Pare Manyanet d'Alcobendas (Madrid), de Sant Miquel de Molins de Rei, de Pare Manyanet de Les Corts (Barcelona) i de Jesús Maria i Josep de Sant Andreu (Barcelona).

Segueix l'actualitat religiosa des de Catalunya

Entra a la pàgina web o subscriu-te'n gratuïtament al butlletí:
www.catalunyareligio.cat

TRIA ESCOLA CRISTIANA

· www.triaescolacristiana.cat

· 93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya